

Literature:

1. What is Business Intelligence (BI). URL: <https://www.igi-global.com/dictionary/businessintelligence-bi/3044> (date of application: 07.03.2024).

2. Jake Frankenfield. What Is Business Intelligence (BI)? Types, Benefits, and Examples. URL: <https://www.investopedia.com/terms/b/business-intelligence-bi.asp> (date of application: 07.03.2024).

3. Djerdjouri, Mohamed. Data and Business Intelligence Systems for Competitive Advantage: prospects, challenges, and real-world applications. URL: <https://www.redalyc.org/journal/5718/571861494009/571861494009.pdf> (date of application: 07.03.2024).

4. Ways Business Intelligence Software Improves the Bottom Line. CIO FEATURE. URL: <https://www.cio.com/article/288957/enterprise-software-8-ways-businessintelligence-software-improves-the-bottom-line.html> (date of application: 07.03.2024).

5. Система бізнес-аналітики. URL: <https://techexpert.ua/solutions-it/business-intelligencesystem/> (дата звернення: 07.03.2024).

6. Технології бізнес-аналітики. URL: <https://cdn.snau.edu.ua/moodle/course/view.php?id=1283> (дата звернення: 07.03.2024).

НАУКОВО-ОБҐРУНТОВАНІ ПРИНЦИПИ ВИРОЩУВАННЯ КУКУРУДЗИ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА

Полянчич М.С., здобувач ВО*,

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

В умовах глобалізації світової економіки, коли жодна країна не залишається в ізоляції, формування та функціонування національних ринків, включаючи ринок кукурудзи, нерозривно пов'язані з розвитком продуктивних сил і суспільних відносин в окремій державі.

З огляду на те, що Україна обрала курс на інтеграцію у світову економіку, стратегія розвитку агропромислового комплексу має бути спрямована на формування продуктових ринків і галузей виробництва, які відповідали б принципам ефективного функціонування, забезпечували пріоритет розвитку національного сільського господарства та не суперечили б інтеграційним процесам.

---

* Науковий керівник – Зайка С.О., к.е.н., професор

Аналіз досвіду зарубіжних країн свідчить, що зерновий сектор, зокрема кукурудзяний підкомплекс, відіграє ключову роль у забезпеченні не лише продовольчої, але й енергетичної безпеки, яка є важливим фактором економічної та політичної незалежності.

Енергетичну безпеку можна визначити як задоволення на оптимальному рівні поточних і перспективних потреб держави в паливно-енергетичних ресурсах як в звичайних, так і в надзвичайних ситуаціях. Її основою є сталий розвиток власного паливно-видобувного та енергетичного комплексу, ефективне використання палива, енергії та охорона довкілля [2].

Виробництво твердого, рідкого або газоподібного біопалива з кукурудзи може і повинне стати однією з ключових умов безперервного забезпечення агропромислового сектора економіки паливно-енергетичними ресурсами. З огляду на значну залежність України від імпорту енергоносіїв, це також дасть можливість диверсифікувати джерела їх надходження.

Перевагами використання біопалива з кукурудзи є:

1. Відновлюваність: кукурудза – це відновлюваний ресурс, що робить біопаливо з неї екологічно чистим альтернативним джерелом енергії.

2. Внутрішнє виробництво: використання біопалива з кукурудзи дозволить Україні зменшити залежність від імпортованих енергоносіїв.

3. Енергетична незалежність: розвиток виробництва біопалива з кукурудзи може стати важливим кроком на шляху до енергетичної незалежності України.

Використання біопалива з кукурудзи має значний потенціал для забезпечення енергетичної безпеки України. Це екологічно чиста альтернатива традиційним джерелам енергії, яка може допомогти Україні зменшити залежність від імпорту енергоносіїв та стимулювати розвиток сільської місцевості [6].

Розвиток виробництва та використання біопалива з біологічної сировини (зерна, листостеблової маси) має значний потенціал не лише для забезпечення альтернативних джерел енергії, але й для поліпшення екологічної ситуації. Це пов'язано з низкою переваг біопалива порівняно з мінеральним:

1. Зменшення викидів: кількість викидів шкідливих сполук і твердих часток при роботі двигуна на біопаливі зменшується на 20-25 %.

2. Біорозкладність: біопаливо протягом 21 дня на 90 % розкладається та не містить сірки.

Важливою світовою тенденцією, яка може суттєво вплинути на розвиток виробництва кукурудзи в Україні, є зростання її використання для виробництва біопалива, зокрема біоетанолу (етилового спирту C_2H_5OH), який використовується як заміна звичайному паливу. За прогнозами Всесвітньої Ради з енергетики, протягом 30-50 років запаси нафти та природного газу можуть бути вичерпані. Це змушує країни, які повністю залежать від імпорту нафтопродуктів, шукати альтернативні джерела енергії, враховуючи загрозу глобальної енергетичної кризи, нестабільність ринку нафтопродуктів та постійне зростання цін на сиру нафту на світовому ринку. Одним із шляхів вирішення проблеми забезпечення сільського господарства енергоносіями може стати використання кукурудзи для виробництва рідкого та газоподібного біопалива.

Ефективний розвиток виробництва кукурудзи передбачає комплексний підхід, який включає:

1. Відповідність структури зернового господарства реальним потребам ринку:

– ретельний аналіз кон'юнктури ринку кукурудзи з прогнозуванням попиту на різні види продукції (продовольча, фуражна, технічна кукурудза);

– орієнтація на вирощування кукурудзи з високими якісними характеристиками, які відповідають потребам конкретних ринків збуту;

– диверсифікація виробництва з вирощуванням різних сортів та гібридів кукурудзи для різних цілей.

2. Оптимізацію структури посівних площ:

– впровадження науково-обґрунтованих сівозмін з урахуванням попередників, ґрунтових умов, біологічних особливостей кукурудзи та інших факторів;

– застосування систем землеробства, які мінімізують негативний вплив на ґрунт та довкілля;

– впровадження precision-farming для оптимізації розміщення та догляду за посівами.

3. Розширення застосування інтенсивних технологій вирощування кукурудзи:

– використання високоякісного насіння районованих сортів та гібридів, які відповідають ґрунтово-кліматичним умовам та потребам ринку;

– застосування сучасних методів обробітку ґрунту, які забезпечують оптимальні умови для росту та розвитку кукурудзи;

– впровадження систем захисту кукурудзи від шкідників, хвороб та бур'янів з використанням інтегрованих методів;

– застосування систем зрошення для забезпечення оптимального водного режиму кукурудзи [3-5, 7].

4. Впровадження науково-обґрунтованої системи удобрення кукурудзи:

– розробка та впровадження систем удобрення, які враховують ґрунтові умови, біологічні особливості кукурудзи, заплановану врожайність та інші фактори;

– використання органічних та мінеральних добрив у оптимальних співвідношеннях;

– застосування методів диференційованого внесення добрив з урахуванням просторової мінливості ґрунтових умов [4].

5. Сконцентрування виробничого потенціалу зернового підкомплексу на:

– збільшенні обсягів виробництва зерна кукурудзи за рахунок впровадження інтенсивних технологій та оновлення матеріально-технічної бази;

– підвищенні якості зерна кукурудзи до рівня світових стандартів;

– розширенні асортименту продукції з кукурудзи за рахунок переробки та виробництва продуктів з доданою вартістю.

6. Підвищення економічної ефективності виробництва кукурудзи:

– оптимізація витрат на виробництво за рахунок впровадження ресурсозберігаючих технологій;

– підвищення продуктивності праці за рахунок механізації та автоматизації виробничих процесів;

– зменшення втрат зерна при збиранні, транспортуванні та зберіганні [5].

7. Виробництво кукурудзи в обсягах, необхідних для задоволення потреб держави:

– забезпечення продовольчої безпеки за рахунок виробництва достатньої кількості кукурудзи для внутрішнього споживання;

– забезпечення екологічної безпеки за рахунок впровадження екологічно безпечних технологій вирощування кукурудзи;

– забезпечення енергетичної безпеки за рахунок розвитку виробництва біопалива з кукурудзи.

8. Налягодження переробки кукурудзи з метою виробництва біопалива:

– створення та розвиток інфраструктури для переробки кукурудзи на біопаливо;

– будівництво та модернізація заводів з переробки кукурудзи на біоетанол, біодизель та інші види біопалива;

– створення мережі біозаправних станцій для забезпечення доступності біопалива для споживачів.

9. Стимулювання розвитку наукових досліджень та розробок у сфері переробки кукурудзи на біопаливо:

- впровадження сучасних технологій переробки кукурудзи;
- використання нових методів переробки, які дозволяють отримати більше біопалива з одиниці сировини;
- застосування енергоефективних технологій для зменшення витрат на виробництво біопалива;
- впровадження систем екологічного контролю для мінімізації впливу переробки кукурудзи на довкілля.

Використання біопалива з кукурудзи має значний потенціал для вирішення проблем енергетичної безпеки, розвитку сільського господарства та покращення екологічної ситуації в Україні. Важливо зазначити, що розвиток біопаливного сектору потребує комплексного підходу, який включає:

- створення сприятливих умов для розвитку виробництва та використання біопалива;
- забезпечення доступу до сучасних технологій та ноу-хау;
- підтримка наукових досліджень та розробок в цій галузі;
- проведення інформаційної кампанії з метою популяризації використання біопалива.

Впровадження цих заходів дозволить Україні скористатися всіма перевагами біопалива з кукурудзи та зробити значний крок на шляху до забезпечення енергетичної безпеки, розвитку сільського господарства та покращення екологічної ситуації.

Отже, кукурудза має значний потенціал для розвитку аграрного сектору, економіки та енергетичної безпеки України. Завдяки впровадженню сучасних технологій та наукових розробок Україна може стати одним з лідерів з виробництва та експорту кукурудзи, а також біопалива з кукурудзи.

Література:

1. Енергетична стратегія України на період до 2035 року: «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність». Розпорядженням КМУ від 18.08.2017 р. № 605р. 2017. URL: <http://mpe.kmu.g> (дата звернення: 03.02.2024).

2. Зайка С.О. Інституційні засади розвитку біоенергетики в Україні. *Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З.Гузицького: Сер. економічні науки*. 2014. Т. 16, № 1. С. 189-194.

3. Мазнев Г.Є. Інноваційні ресурсозберігаючі технології: ефективність в умовах різного фінансового стану агроформувань: [монографія] / За ред. проф. Г.Є. Мазнева. Харків : Вид-во «Майдан», 2015. 592 с.

4. Мазнев Г.Є. Проектування та економічне обґрунтування технологій вирощування сільськогосподарських культур: [Наукове видання] / Г.Є. Мазнев, С.О. Заїка. Харків : ХНТУСГ. 2005. 41 с.

5. Мазоренко Д.І. (2006). Технологічні карти та витрати на вирощування сільськогосподарських культур з різним ресурсним забезпеченням / Д.І. Мазоренко; під ред. Д.І. Мазоренка, Г.Є. Мазнева. Харків : ХНТУСГ. 725 с.

6. Роїк М.В., Курило В.А., Гументик М.Я., Квак В.М. Енергетичні культури для виробництва біопалива. *Енергозбереження та альтернативні джерела енергії: проблеми і шляхи їх вирішення*. 2010. Т. 7. С. 12-17.

7. Технології вирощування зернових і технічних культур в умовах Лісостепу України / За ред. П.Т. Саблука, Д.І. Мазоренка, Г.Є. Мазнева. [2-е вид., доп.]. К. : ННЦ ІАЕ, 2008. 720 с.

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ІНТЕГРОВАНИХ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ НА ПРОДОВОЛЬЧОМУ РИНКУ

Попович В.М., аспірант,

Національний університет харчових технологій, м. Київ, Україна

Скригун Н.П., кандидат економічних наук, доцент,

Національний університет харчових технологій, м. Київ, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1014-4393>

В сучасному світі, де конкуренція на ринку продовольства надзвичайно висока, ефективність маркетингових комунікацій стає вирішальною для успіху підприємств. Сучасний споживач вимагає не лише якісних продуктів, але й активної взаємодії та ідентифікації з брендом. Товар повинен бути достатньою мірою представлений у максимальній кількості ЗМІ та інших каналах комунікацій підприємства зі своїми цільовими аудиторіями. У цьому контексті інтегровані маркетингові комунікації (ІМК) визначають нові тенденції, які впливають на стратегії підприємств на продовольчому ринку. Якщо розглянути визначення маркетингових комунікацій та ІМК різними науковцями, то можна помітити певну подібність формулювань. Так, якщо зіставити дефініції різних авторів або навіть одних і тих же авторів у різних виданнях, або різних розділах одного і того ж видання, то тлумачення цих двох категорій зводяться до спільного